Januar 1912. **6. Aargang Nr. 4.**

KVINDESTEMMERETS-BLADET.

Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de Lande, der med Danmark er indtraadt i Alliancen.

Udgivet af Kvindevalgretsklubben.
Led af: »The International Woman Suffrage Alliance«.

Prisen for Halvaaret 1ste October 1911 til 1ste Marts 1912 er 1 Kr. 16 Øre (hvori Postforsendelse betalt). Bladet udkommer een Gang maanedligt. Det kan bestilles paa alle Postkontorer samt hos Redacteuren Fru Johanne Münter, Bredgade 34, København.

Er der Udsigt til at de engelske Kvinder faar politisk Stemmeret?

Vi har havt den Fornøjelse at skrive en Artikel i Bladet »København« om Kvinde-Deputationernes Modtagelse i Downing-Street baade af Kouseilpræsidenten, Mr Asquith, og af Finantsministeren Mr Lloyd George d. 17 November iaar. Vi har deri givet Indledningstalen, som Mrs Millicent Fawcett — Præsident for det ældste og største Kvindestemmerets Selskab i England — holdt.

De Svar, som Mr Asquith gav paa de 3 Spørgsmaal hun fremkom med, maatte i høj Grad glæde alle i Kvindesagen Interesserede. Mr Asquith indrømmede, at han havde forstaaet den intensive Dybde, der var i Forlangendet om Kvindestemmeret, ligesaavel som at Flertallet af hans Kolleger var stemte for, at Kvinderne skulde opnaae, hvad de saa længe havde higet efter. Han tilføjede: »Alligevel er det een Ting at tage Initiativet til en saadan Grundforandring; det er en hel anden at bøje sig under den frie Dom af Underhusets Flertal og at gøre dette vilde stemme overeens med de bedste Traditioner i det offentlige Liv i England!«

Mr Asquith vægrer sig ved at indgive Kvindestemmeret som et Regeringsforslag, men han har givet dette Lovforslag en saa bred Basis, at Underhuset kan gøre Ændringer ved Regeringsforslaget saaledes at det kan omfatte Kvindernes Stemmeret.*) Og naar Regeringen ser Underhuset *vedtage* Ændringsforslaget om Kvindestemmeret, betragter den denne Ændring som en integrerende Del af Lovforslaget, og dette sættes under Regeringens Beskyttelse gennem alle sine Faser, til det ender som en *Parlaments-Akt.*

Hvad der har glædet Kvinderne er, at Mr Lloyd George efter at have været deres Uven og Modstander, saalænge de samledes om »The Conciliation Bill«, er deres sværne Ven, saasnart deres Stemmeret bliver givet som Appendix til Mændenes Reform-Akt. Men den snevre Conciliation Bill har endnu en Mulighed for sig. Thi Kvindestemmeret i en ligesaa udvidet Form som Mandsstemmeret faar muligvis ikke Flertal i Underhuset, hvorimod man har havt Bevis for, at der er et stort Flertal for at »The Conciliation Bill« bliver vedtaget — ja endog for et mere udvidet Lovforslags Vedtagelse end dette, kan der blive Flertal. Man vil saaledes reservere sig: »The Conciliation Bill«, som et Nødanker, hvis andet skulde glippe.

Dette ser altsaa forhaabningsfuldt ud. Dog trækker der sorte Uvejrsskyer op i Horizonten begrundet i, at de militante Kvinder anser Lejligheden gunstig til at udfolde deres krigerske Talenter. Vi vil anføre Sir Edward Greys, Udenrigsministerens, Udtalelser. Han har nylig sendt følgende Brev til Formanden for »The Conciliation Commitee«.

House of Commons, 30 Nov. 1911.

Min kære Lytton!

Jeg ønsker at supplere det Brev jeg skrev til Dem d. 26de Nov. med nogle Ord efter de senere stedfundne Uroligheder, nemlig dem iaftes.

Den nuværende Situation er saaledes, at naar en Udsigt til at faa Frigørelse for circa en Million Kvinder kan ombyttes for den langt fordelagtigere for Kvinderne, nemlig at faa Udsigt til at 6 Millioner bliver frigjorte ved en Lovændring til et Regeringsforslag — i Nødsfald indgivet af en Minister — maa der ikke kunne være Tale om Vaklen i Valget! Et mere udvidet Lovændringsforslag end »The Conciliation Bill's« er allerede under Opsejling. De af os, som er enedes om en saadan Lovændring, har havt i Sinde saavidt det stod til os at haandhæve Kvindestemmeret — aktivt og offentligt — efter dette System, inden Forslaget bliver forelagt næste Aar.

Men Voldshandlinger som de, der foregik den 21de denne Maaned og som kulminerede iaftes den 29de i forargelige Scener ved et Møde — foranstaltet af Konseilpræsidenten med et velgørende Formaal for Øje — har unægtelig gjort Sagen ubodelig Skade. Det er en let forstaaelig Kendsgerning, at vi ikke kan gøre os til Talsmænd for Kvindestemmeret, naar en saadan Opførsel fjerner Vælgerne i Tusindviis fra os, som ellers vilde have givet Forslaget »a fair and favourable« Behandling. Heller ikke kan man vente af Folk som mig, som er Kolleger og Venner af Konseilpræsidenten, at vi kan blive en virkelig Støtte for nogensomhelst Bevægelse samtidigt med, at Bevægelsens Førere gør ham til Genstand for Demonstrationer som dem, der nylig fandt Sted. Idet jeg udtaler disse Ord, véd jeg, at de tillige er Udtrykket for de Følelser, der besjæler mine Kolleger. Ja — jeg ønsker at sige med rene Ord: Ingen af os kan være en aktiv Støtte for Bevægelsen, saalænge som denne voldsomme Optræden gaaer for sig. Vor Følelse for det Passende oprører sig derimod, og at give Støtte dertil, vilde under disse Omstændigheder blive det rene Tidsspilde.

Med venlige Hilsener Deres
Edward Grey.

Fra Mrs Millicent Fawcett sendes følgende Brev til Finantsministeren, Mr Lloyd George:

(Det hektograferede Manuskript, dateret 2 Dec., sendtes til Kvindestemmeretsbladets Redaktion.) Dec. 2 1911.

Min kære Mr Lloyd George!

Jeg beklager, ja, *fordømmer* — om man tør bruge saa stærkt et Ord — de uværdige Scener som har fundet Sted den 21 og 29 November i lige saa høj Grad, som De selv gør det.

Vor Nationale Union har altid været Modstander af, at man gaar til Haandgribeligheder. Mine Stemmeretsvenner spørger mig bestandigt: »Kan man dog intet gøre for at stoppe dette?« Efter den Mening jeg er kommet til, kan intet gøres, hverken ved direkte eller indirekte Appel til Førerne for »Kvindernes Sociale og Politiske Union«. Det er forsøgt atter og atter ved andre Lejligheder og af andre Stemmeretskvinder, men altid uden Resultat.

Jeg bønfalder Dem og Sir Edward Grey og andre Suffragister i Kabinettet om at tage hele denne Sag ligesom Lord Morley og Kabinettet i *sin* Tid tog det Røre, der for ikke saa længe siden udbrød i Indien. Denne Uro fik sit Udbrud gennem en Række frygtelige Forbrydelser i Sammenligning med hvilke ituslaaede Vinduer og Demonstrationer for at hindre Konseilpræsidenten i at holde en Tale er for intet at regne, om dette end kan være baade ubehageligt og fornærmeligt.

*) I Stemmerets-Bladet for December omtales det Reformforslag, der blev underskrevet af 92 Medlemmer af Underhuset, som indleveredes til Mr. Asquith, og af Regeringen hævet til et Regeringsforslag.